

Dosarul nr.3ra-1077/19

Prima instanță: Judecătoria mun. Chișinău, sediul Rîșcani (judecătorul:L.Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: V.Clima, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Întreprinderea cu Capital Străin „BULGARI WINERY” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul depus de Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A, a fost casată hotărârea din 17 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o hotărâre nouă,

constată:

La 28 iulie 2017, Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova (în continuare AGEPI), intervenient accesoriu Întreprinderea cu Capital Străin „BULGARI WINERY” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS „BULGARI WINERY” SRL) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A, este o companie producătoare de băuturi alcoolice din Italia, fondată în anul 1947 de către frații Secondo și Luigi Martini, în regiunea Piemont din Italia.

Începând cu anul 1971, compania își extinde afacerea pe piețele internaționale, vinurile fiind cunoscute în peste 60 de țări. Producția companiei este destinată preponderent exportului, fiind orientată pentru vânzare în afara hotarelor Italiei și produce anual peste 35 de milioane de litri de băuturi alcoolice, rămânând totodată o întreprindere de familie, pentru a păstra tradiția de producere a vinului italian de calitate superioară.

Reclamantul a menționat că, în anul 2001 pentru realizarea scopurilor sale și anume, de a scoate pe piață un brand nou, cu ajutorul căruia să se promoveze în întreaga lume, a fost creat brandul de vinuri „CANTI”. Astfel, prin alegerea cuvântului „CANTI” și ca denumirea a brandului pentru produsele promovate pe piețele străine, reclamantul, pe de o parte, a vrut să specifice originea și calitatea italiană a vinului produs, iar pe de altă parte să trezească consumatorilor asocierea cu Italia, cu vinurile sale faimoase și deosebite.

A specificat, că pentru prima dată vinurile sub marca „CANTI” au fost lansate pe piața Marii Britanii, în anul 2002. După aceasta lansare „CANTI” devine brandul principal de vinuri produse și comercializate pentru export, prin urmare, vinurile au devenit cunoscute în multe țări, fiind premiate la cele mai prestigioase concursuri și expoziții de vinuri din întreaga lume. Astăzi marca „CANTI” este înregistrată sub clasa 33 în peste 60 de țări și respectiv reprezintă un semn al vinurilor italienești calitative și autentice, cunoscute de consumatorii internaționali și identificate ca și produse de reclamant.

Reclamantul a precizat că, în anul 2014 a decis să intre pe piața moldovenească și a inițiat negocierile cu potențiali distribuitori locali, în vederea livrării vinurilor sale, în special a vinurilor sub marca „CANTI”. Prin urmare, a fost discutată cantitatea și varietatea de produse care urma să fie comercializată pe piața Republicii Moldova.

Însă, negocierile au fost încetinite întrucât, ÎCS „BULGARI WINERY” SRL a demarat procedura de înregistrare a mărcii „CANTI” pentru vinurile sale.

Astfel, au fost afectate grav interesele de expansiune comercială a Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A în Republica Moldova, pe de o parte cauzând prejudicii economice acestuia, iar pe de alta parte, lipsind consumatorul autohton de posibilitatea savurării unor vinuri de calitate superioară și deosebita produse sub marca „CANTI”.

Reclamantul a afirmat că, de ÎCS „BULGARI WINERY” SRL la 24 noiembrie 2014, a fost depusă cererea de înregistrare a mărcii verbale individuale „CANTI” pentru clasa 33, produse alcoolice, cu excepția berii.

Pentru a-și proteja marca, la 25 martie 2015 de către Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A a fost depusă cererea de înregistrare a mărcii verbale individuale „CANTI” pentru clasa 33 vinuri, vinuri spumante. Iar, la 30 martie 2015, a fost depusă opoziția împotriva cererii ÎCS „BULGARI WINERY” SRL și prezentate probe prin care a fost confirmat că, Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A. este proprietarul mărcii „CANTI”.

A precizat că, în rezultatul examinării cererii depuse de ÎCS „BULGARI WINERY” SRL și a opoziției reclamantului, la 24 iulie 2015, Direcția Mărci și Design Industrială a AGEPI a emis avizul provizoriu de respingere a cererii întreprinderii, pe motiv că aceasta contravine art.7 alin.(1) lit. k) din Legea nr.38/2008, privind protecția mărcilor.

Prin decizia Direcției Mărci și Design Industrială a AGEPI din 11 noiembrie 2015 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația ÎCS „BULGARI WINERY” SRL depusă la 28 septembrie 2015 și a fost menținută concluzia din avizul provizoriu din 24 iulie 2015.

Prin urmare, la 17 decembrie 2015 întreprinderea a depus contestație împotriva deciziei din 11 noiembrie 2015, precizând că marca „CANTI” și denumirea geografică „CHIANTI” nu pot fi confundate.

A susținut că, prin hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 25 februarie 2016, a fost respinsă contestația depusă și a menținut în vigoare decizia din 11 noiembrie 2015.

Însă, la 21 martie 2016, ÎCS „BULGARI WINERY” SRL a depus repetat contestație împotriva deciziei din 11 noiembrie 2015, prin care a solicitat admiterea cereri de contestare, menționând că probele în susținerea contestației vor fi prezentate până la numirea ședinței. Drept urmare, la 8 decembrie 2016, peste mai mult de 8 luni de la depunerea contestației repetate, de către întreprindere au prezentate preținsele argumente, totodată, aceasta nu a adus careva probe noi față de prima contestație.

Reclamantul a mai indicat că, completarea contestației repetate a avut loc cu încălcarea procedurii stabilite de art.22 din Regulamentul nr.257/2.4.2009, și anume, nu a fost respectată procedura de notificare privind existența impedimentelor de examinare a cererii, precum nici termenul de remediere a iregularităților.

La 27 decembrie 2016, Comisia de Contestații a adoptat o nouă hotărâre, prin care a acceptat revendicările invocate de ÎCS „BULGARI WINERY” SRL și a abrogat decizia din 11 noiembrie 2015.

Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A. a subliniat că, la momentul actual există două hotărâri ale Comisiei de Contestație a AGEPI în vigoare, cu aceeași valoare juridică, însă cu conținut contradictoriu, or, una menține în vigoare decizia din 11 noiembrie 2015, iar cealaltă o abrogă.

Reclamantul a considerat că, hotărârea din 27 decembrie 2016, aduce atingere drepturilor legitime a Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A., ceea ce contravine legii, fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

A specificat că, hotărârea sus menționată este ilegală, deoarece a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite, și anume, conform art.83 alin.(2) al Legii din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, comisia de Contestații a AGEPI soluționează litigiile privind contestarea deciziilor emise de subdiviziunile AGEPI, iar conform art.48 alin.(2) din Legea sus menționată, comisia de Contestații va emite una din următoarele hotărâri: a) de menținere în vigoare a deciziei contestate; b) de anulare în tot sau în parte a deciziei contestate; orice altă hotărâre conform competenței.

Astfel, reieșind din prevederile pct.39 din Regulamentul nr.257 din 2 aprilie 2009, în caz de adresare repetată a aceluiași părți și cu aceleași temeuri după încetarea procedurii de examinare a cererii, examinarea cererii nu poate fi reluată decât în cazurile prevăzute la pct. 5 lit. b) din Regulamentul sus menționat. Deci, adresarea repetată cu o cerere este posibilă, doar ca și excepție și doar dacă sunt întrunite condițiile legale, însă, admiterea spre examinare a contestației repetate nu poate fi considerată o reexaminare prin prisma art.5 lit. b) din Regulamentul nr.257 din 2 aprilie 2009.

Reclamantul la fel a susținut că, semnul „CANTI”, care a fost solicitat prin cererea depusă de ÎCS „BULGARI WINERY” SRL, este identic și similar, până la gradul de confuzie cu marca de produs verbală „CANTI”, titularul căreia este Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A.

A mai relatat că, a prezentat întreprinderii certificatele de calitate ale produselor fabricate și comercializate de reclamant sub marca „CANTI”. Aceste certificate confirmă date despre vânzări ale produselor fabricate de reclamant și marcate cu semnul „CANTI”. Totodată, vinurile produse și comercializate sub marca „CANTI”

beneficiază de marcă suplimentară a Uniunii Europene și dispun de marcajul DOCG, DOC și IGT. Prezența acestor însemne denotă calitatea superioară și de neconfundat al vinurilor.

Reclamantul a considerat că, folosirea mărcii „CANTI” pentru produse care nu au origine italiană, duc în eroare consumatorul cu privire la originea geografică, calității și a naturii produsului. Or, este indubitabil faptul că vinul produs de ÎCS „BULGARI WINERY” SRL sub marca „CANTI” va fi diferit după calitate față de vinurile produse și comercializate sub aceeași marcă de reclamant. Drept urmare, există un mare risc de inducere în eroare a consumatorului, în ceea ce privește calitățile și proprietățile produselor reclamantului.

În afară de aceasta, Republica Moldova este anual vizitată de străini, cunosători și apreciatori ai vinului produs și comercializat de Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A. sub marca „CANTI”, aceștia vor găsi pe piața moldovenească vinul local produs și comercializat sub marca „CANTI” de întreprinderea autohtonă care va prezenta alte calități și proprietăți.

Reclamantul a subliniat că, riscul unei asemenea confuzii va aduce prejudicii reputației semnului, intereselor economice și drepturilor care au fost obținute de reclamant anterior, deoarece calitatea produselor companiei moldovenești, conform legilor vinificației vor avea o calitate diferită de cea a reclamantului.

Aici a susținut că, prin hotărârea contestată, a fost dispusă înregistrarea mărcii „CANTI” în beneficiul ÎCS „BULGARI WINERY” SRL pentru întreaga clasă 33 băuturile alcoolice, cu excepția berii, fără a da o apreciere solicitării întreprinderii din 28 septembrie 2015, privind înregistrarea totalitatea produselor din clasa 33 CIPS, cu excepția vinului.

A solicitat Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A, anularea hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 27 decembrie 2016 și anularea înregistrării sub nr.29390 a mărcii verbale CANTI pentru clasa 33 conform Clasificării de la Nisa pentru ÎCS „BULGARI WINERY” SRL.

Prin hotărârea din 17 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea în depusă de Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 20 septembrie 2018 Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A., reprezentat de către avocatul Daniel Martin, a depus cerere de apel, prin care a solicitat, admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A, a fost casată hotărârea din 17 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o hotărâre nouă prin care, a fost admisă integral cererea de chemare în judecata depusă de Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A. A fost anulată hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 27 decembrie 2016 și anulată înregistrarea sub nr.29390 a mărcii verbale „CANTI” pentru clasa 33 conform Clasificării de la Nisa pentru ÎCS „BULGARI WINERY” SRL.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, înregistrarea ca marcă a desemnării „CANTI”, după solicitantul ÎCS „BULGARI WINERY” SRL, care este o companie cu sediul în rl. Taraclia, or. Tvardița, Republica Moldova, este asimilată cu

denumirea "Chianti", care este regiune din Toscana, Italia, iar utilizarea acesteia în mod evident poate duce în eroare consumatorul, în ceea ce privește originea geografică a produsului.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, denumirea de marca „CANTI” poate induce în eroare consumatorul privind originea geografică a produselor „CANTI” care sunt produse de ÎCS „BULGARI WINERY” SRL, aspect care la rândul său determină existența motivelor absolute de refuz în înregistrarea mărcii.

La fel, instanța de apel a făcut trimitere și la acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte și odată cu ratificarea actelor internaționale Republica Moldova, prin intermediul organelor sale specializate, este obligată să întreprindă toate măsurile necesare, în scopul protejării indicațiilor geografice.

În acest context, a reținut prevederile art. 1 alin. (2) al Aranjamentului de la Lisabona privind protecția indicațiilor locului de origine a produselor și înregistrarea lor internațională, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 1328 din 27 octombrie 2000, țările se obligă să protejeze pe teritoriul lor, conform dispozițiilor prezentului Aranjament, indicațiile locului de origine a produselor ale celorlalte țări membre ale Uniunii speciale, recunoscute și protejate în aceasta calitate în țara de origine și înregistrate la Biroul internațional al proprietății intelectuale (denumit în cele ce urmează Biroul internațional sau Biroul), prevăzut în Convenția pentru instituirea Organizației Mondiale de Proprietate Intelectuală (denumită în cele ce urmează Organizația), pe când în conformitate cu art. 8 alin. (1), acțiuni necesare pentru asigurarea protecției indicației locului de origine a produsului pot fi întreprinse în oricare din țările Uniunii speciale conform legislației ei naționale din oficiul autorităților competente sau la cererea procuraturii. Or, potrivit prevederilor art. 6 al Aranjamentului de la Lisabona, indicația, luată sub protecție în una din țările Uniunii speciale în modul prevăzut la articolul 5, nu poate fi examinată ca indicație a locului de origine, atâta timp cât aceasta beneficiază de protecție ca indicație a locului de origine a produsului în țara de proveniență.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, atât timp cât indicația geografică „CHIANTI” este recunoscută la nivel internațional, statul, prin intermediul autorităților competente, la caz AGEPI, deține o obligație pozitivă îndreptată spre protejarea dreptului la denumirile de origine și indicațiile geografice, astfel că, argumentul intimatului că produsele similare de cele marcate cu denumirile de origine și indicațiile geografice protejate „CHIANTI” pot coexista în privința produselor din clasa 33 conform CIPS este neîntemeiat și contrar atât cadrului legal recitat cât și angajamentelor asumate de către Republica Moldova în baza Aranjamentului de la Lisabona și în baza Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană.

Prin urmare, instanța de apel a constatat existența motivelor absolute de refuz în înregistrarea mărcii „CANTI” de către solicitantul ÎCS „BULGARI WINERY” SRL, ori înregistrarea se referă la marca capabilă să inducă în eroare consumatorul în ceea ce privește originea geografică, calitatea și natura produsului.

Instanța de apel a mai menționat că, solicitantul nu a prezentat suficiente dovezi că, până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii și ca urmare a folosirii acesteia, marca solicitată spre înregistrare „CANTI” a dobândit un caracter distinctiv,

decurgând dintr-un semn folosit în circuitul comercial anume de ÎCS „BULGARI WINERY” SRL.

La fel, instanța de apel a mai constatat că, vinurile și produsele comercializate de către Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A. sub marca „CANTI” dețin marcajul DOCG, DOC și IGT ultimul, semnificând Indicazione Geografica Protetta (indicație geografică protejată), introduce un nivel nou calitativ de protecție, ținând seama de dezvoltarea sectorului industrial. Astfel, codul identifică produsul creat în regiune și țară, unde calitatea produsului și toate caracteristicile sunt păstrate și legate de o anumită locație geografică.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, marcajele DOCG, DOC și IGT dovedesc cu vehemență originea, calitatea și natura italiană a vinurilor, fiind evident că produsele „CANTI” se asociază în exclusivitate și dovedesc originea, calitatea și natura lor italiană.

Instanța de apel a constatat cu certitudine faptul că, la înregistrarea mărcii „CANTI” în favoarea ÎCS „BULGARI WINERY” SRL a încălcat prevederile art.7 al Legii privind protecția mărcilor și a dispus înregistrarea mărcii, neținând la faptul existenței temeiurilor absolute de refuz.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a mai reținut că, semnul „CANTI” a fost folosit în circuitul civil până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii „CANTI” de către solicitantul ÎCS „BULGARI WINERY” SRL.

La fel, instanța de apel a remarcat că, argumentarea AGEPI, expusă în hotărârea contestă referitor la aplicabilitatea art. 6 (2) din Codul civil nu este întemeiată, dat fiind faptul că, potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. Deasemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, raportul juridic și anume cel de înregistrare a mărcii „CANTI” de către solicitantul ÎCS „BULGARI WINERY” SRL a fost instituit anume sub imperiul legii care acționa la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii verbale „CANTI” nr.depozit 036182 din 25 noiembrie 2014, prin urmare, situației juridice iscate nu-i poate fi aplicabilă norma art.8 alin. (4) lit. a) din Legea 38 din 29 februarie 2008, care a intrat în vigoare la 28 august 2015. Ori art.8 alin. (4) lit. a) din Legea 38 din 29 februarie 2008, în redacția Legii nr. 162 din 30 iulie 2015, este aplicabilă cererilor de înregistrare a mărcilor de la data intrării în vigoare a acesteia și anume de la 28 august 2015.

Totodată, instanța de apel a constatat că, Comisia de Contestații AGEPI prin emiterea hotărârii din 27 decembrie 2016, în lipsa condițiilor legale, a examinat contestația repetat depusă de ÎCS „BULGARI WINERY” SRL. Ori potrivit art.24 al Legii contenciosului administrativ, sarcina probațiunii aparține pârâtului.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, acțiunea formulată de Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A. este una întemeiată și pasibilă de a fi admisă integral.

La 27 iunie 2019, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Pledând pentru admiterea recursului, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de apel.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii, de respingere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Instanța de recurs menționează că decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) și 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 19 iunie 2019, astfel, recursul depus de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova la 28 iunie 2019, este depus în termen.

Prin referința din 15 august 2019, Fratelli Martini Secondo Luigi S.P.A a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului depus de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de

o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu